

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bosov Toader, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Bosov Toader Victor, născut la
01.12.1991, originar și domiciliat raionul
Strășeni, satul Sireți,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.10.2015-28.12.2015;

Instanța de apel: 28.01.2016-12.02.2016;

Instanța de recurs: 14.04.2016-18.05.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28.12.2015, Bosov Toader și Țepordei Alexandr au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal stabilindu-le pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a constatat că Bosov Toader la 12.09.2015, aproximativ între orele 02.00 pînă la 02.10 min., de comun acord și avînd o înțelegere prealabilă cu Țepordei Alexandr, împărțindu-și din timp rolurile, prin participare simplă, fiind în calitate de coautori, acționînd cu intenție directă, din motiv de cupiditate, aflîndu-se adiacent blocului nr. 25 de pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, s-au apropiat de partea vătămată Pîrvu Semion și conform rolului prestabilit, în timp ce Bosov Toader l-a amenințat pe ultimul cu un cuțit pe care l-a îndreptat în regiunea gîtului, Țepordei Alexandr i-a aplicat părții vătămate Pîrvu Semion, o lovitură în regiunea capului, iar ca urmare ultimul a căzut la pămînt. După aceasta, Țepordei Alexandr repetat i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu piciorul în regiunea abdominală în timp ce Bosov Toader amenințându-l cu cuțitul menționat, i-a sustras ultimului mijloace bănești în sumă de 250 lei și un telefon mobil de model „Nokia

Lumia 520", în valoare de 2000 lei, după ce ambii au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate Pîrvu Semion daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 2250 lei.

Țepordei Alexandr la 12.09.2015, aproximativ între orele 02.00 pînă la 02.10 min., de comun acord și avînd o înțelegere prealabilă cu Bosov Toader, împărțindu-și din timp rolurile, prin participație simplă, fiind în calitate de coautori, acționînd cu intenție directă, din motiv de cupiditate, aflîndu-se adiacent blocului nr. 25 de pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău, s-au apropiat de partea vătămată Pîrvu Semion și conform rolului prestabilit, în timp ce Bosov Toader l-a amenințat pe ultimul cu un cuțit pe care l-a îndreptat în regiunea gîtului, Țepordei Alexandr i-a aplicat părții vătămate Pîrvu Semion, o lovitură în regiunea capului, iar ca urmare ultimul a căzut la pămînt. După aceasta, Țepordei Alexandr repetat i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu piciorul în regiunea abdominală, în timp ce Bosov Toader amenințîndu-l cu cuțitul menționat, i-a sustras ultimului mijloace bănești în sumă de 250 lei și un telefon mobil de model „Nokia Lumia 520”, în valoare de 2000 lei, după ce ambii au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzînd părții vătămate Pîrvu Simion, daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 2250 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Dobrovicenu-Mutavci Valentina în interesele inculpaților care solicită admiterea apelurilor, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Bosov Toader și Țepordei Alexandr să fie condamnați în baza art. 287 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei neprivative de libertate.

În motivarea apelurilor avocatul indică că, în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece intenția inculpaților nu a fost de a aplica violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate Pîrvu Semion cu scopul sustragerii averii. Atît inculpatul Bosov Toader cît și Țepordei Alexandru au declarat că anume partea vătămată speriindu-se, după ce a fost lovit, le-a dat banii și telefonul, spunîndu-le ca să nu-l bată.

Nu a fost dovedită intenția inculpaților de a săvîrși un atac tîlhăresc cu scopul de a sustrage careva bunuri materiale, totodată nu s-a dovedit nici înțelegerea prealabilă dintre aceștia de a săvîrși infracțiunea incriminată, faptul dat fiind dovedit prin declarațiile atît a lui Bosov Toader cît și a lui Țepordei Alexandr.

Mai menționează apelanta că instanța urmează să ia în considerație faptul că inculpații anterior nu au fost condamnați, se caracterizează pozitiv și sunt unicii întreținători ai familiilor, astfel pledînd pentru aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016, s-a dispus respingerea apelurilor ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin

prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Bosov Toader și Țepordei Alexandr în baza art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal axându-se la adoptarea soluției pe probe verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Pîrvu Semion, martorului Grijuc Vladislav precum și materialele cauzei, inclusiv:

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15 septembrie 2015, prin care s-a consemnat recunoașterea de către partea vătămată Pîrvu Semion a lui Bosov Toader ca fiind persoana care a comis infracțiunea (f.d.30-31);

- procesul-verbal de percheziție din 15 septembrie 2015 prin care s-a consemnat ridicarea de la Bosov Toader a telefonului mobil de model "Nokia" care anterior a fost sustras de la partea vătămată Pîrvu Semion (f.d. 35-36);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15 septembrie 2015, prin care s-a consemnat recunoașterea de către partea vătămată Pîrvu Semion a lui Țepordei Alexandr ca fiind persoana care a comis infracțiunea (f.d.44-45);

- procesul-verbal de examinare din 16 septembrie 2015 prin care s-a consemnat examinarea telefonului mobil care a fost ridicat de la Bosov Toader și prin care s-a constatat că acesta este de model „Nokia Lumia 520” cu nr. IMEI 359994054918744, adică identic cu nr. de IMEI a telefonului sustras de la partea vătămată Pîrvu Semion, (f.d.57-58);

- procesul-verbal de confruntare din 18 septembrie 2015 prin care s-a consemnat efectuarea confruntării între partea vătămată Pîrvu Semion și bănuitul Bosov Toader, prin care ultimii și-au menținut declarațiile date anterior (f.d.91-93);

- procesul-verbal de confruntare din 18 septembrie 2015 prin care s-a consemnat efectuarea confruntării între partea vătămată Pîrvu Semion și bănuitul Țepordei Alexandr, prin care ultimii și-au menținut declarațiile date anterior (f.d.94-96);

- raportul de expertiză medico-legală din 17 septembrie 2015 prin care la partea vătămată, Pîrvu Semion s-a constatat excoriații la nivelul cotului drept care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, care putea fi cauzat în rezultatul căderii de la înălțimea corpului, ce se califică ca vătămare neînsemnată (f.d. 102-103);

Astfel, Colegiul a constatat că probele administrate și cercetate, demonstrează incontestabil vinovăția lui Bosov Toader și Țepordei Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal - *tîlhărie, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvîrșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

După cum reiese din dispoziția art. 188 Cod penal, atacul asupra victimei este săvîrșit în scopul sustragerii. Deci, odată cu săvîrșirea atacului, începe realizarea scopului de sustragere. Acest scop nu poate fi realizat decît prin luarea ilegală și gratuită a bunurilor

mobile din posesia altuia, însă pentru calificarea tâlhăriei nu se cere ca acțiunea de luare să fi avut loc în întregime. Este suficient doar să înceapă executarea ei. Gradul de executare a acestei acțiuni (victima încă nu a fost deposedată; victima a fost deposedată; victima a fost im posedată) contează la individualizarea pedepsei, nu și la calificarea faptei. De aceea, sustragerea consumată, realizată în contextul tâlhăriei, nu necesită o calificare suplimentară.

Colegiul a reiterat că prin atac se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Așadar, atacul în cadrul tâlhăriei presupune confruntarea personală a făptuitorului cu persoana care posedă, gestionează sau păzește bunurile proprietarului, fie cu alte persoane, prin a căror agresare făptuitorul tinde să-și atingă scopul. În cazul tâlhăriei, victima conștientizează, de regulă, caracterul ilicit al acțiunii făptuitorului, însă, în virtutea violenței (amenințării) aplicate asupra ei, este lipsită de libertatea de acțiune, uneori fiind constrânsă să transmită chiar ea însăși bunurile către făptuitor.

Instanța de apel a mai notat și faptul că la caz, este evident faptul că s-a demonstrat intenția inculpaților Bosov Toader și Țepordei Alexandr de a comite atacul tâlhăresc cu scopul sustragerii bunurilor părții vătămate, dat fiind faptul că din declarațiile părții vătămate Pîrvu Semion reiese clar că inculpații care veneau în întâmpinarea acestuia, apropiindu-se de el, unul din ei l-a lovit cu pumnul în față, amenințându-l cu un cuțit, apoi l-au mai lovit cu picioarele peste corp, sustrăgînd banii și telefonul mobil.

Astfel, instanța de apel a considerat că Bosov Toader și Țepordei Alexandr au comis atacul tâlhăresc în urma înțelegerii prealabile, dat fiind faptul că aceștia nu aveau bani pentru a se întoarce acasă în s. Sireți, r-nul Strășeni și văzînd partea vătămată care venea în direcția lor, au hotărît să sustragă careva bunuri, pe care acesta le posedă, avînd în vedere că era pe timp de noapte, foarte tîrziu, aproximativ pe la orele 2.00-2.10 și știind că nu sunt careva martori la acea vreme.

Faptul prezenței cuțitului la atacul tâlhăresc, este demonstrat însăși prin declarațiile inculpatului Bosov Toader date în cadrul urmăririi penale, care a menționat că avea cu sine un cuțit pe care l-a scos din buzunar, pentru a-l pune în alt buzunar. Colegiul a apreciat declarativ afirmația inculpatului precum că a scos cuțitul din buzunar în scopul de a-l pune în alt buzunar, or, în cazul de față, inculpatul Bosov Toader nu a explicat motivul schimbării locului cuțitului în momentul atacului tâlhăresc. Astfel, partea vătămată a perceput arma sub formă de cuțit ca o amenințare reală și imediată, care a fost folosită de inculpați, în comiterea infracțiunii.

Colegiul a remarcat că fapta nu putea fi calificată în conformitate cu art.188 Cod penal dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitori deja după aplicarea violenței sau după amenințarea cu aplicarea ei. Or, în speță, instanța de apel a reținut că inculpații Bosov Toader și Țepordei Alexandr au avut intenția inițial, de a deposeda partea vătămată de bunuri și mijloace bănești, deoarece aceștia nu aveau bani pentru a se întoarce acasă, apoi

folosindu-se de cuțit și aplicînd lovituri cu pumnul și picioare peste corpul părții vătămate, au sustras telefonul mobil și mijloace bănești în sumă de 250 lei.

Continuînd aceste circumstanțe instanța de apel a menționat că acțiunea de vătămare corporală cauzată părții vătămate, a fost precedată de acțiunea inculpaților de sustragere a bunurilor acesteia.

Totodată, Colegiul a considerat nefondate solicitările apărării privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților de tâlhărie în baza acțiunilor de huliganism, din considerentul că acest fapt contravine materialelor cauzei penale și anume declarațiilor părții vătămate, precum și procesului-verbal de ridicare a bunurilor sustrate ale părții vătămate de la Bosov Toader.

La acest capitol, Colegiul a atestat că, delimitarea infracțiunii de huliganism, care presupune că bunurile au fost luate ilegal și gratuit din motive huliganice și nu pentru a le trece în stăpînirea definitivă a făptuitorului (fără scop de a le sustrage), calificarea se face doar conform art.287 Cod penal, deoarece lipsește scopul de cupiditate, însă, dacă în timpul comiterii actului de huliganism făptuitorul a urmărit scopul de acaparare, calificarea urmează a fi făcută conform regulilor stabilite la art. 113 Cod penal - în baza art. 188 Cod penal, or, acțiunile de huliganism se caracterizează prin încălcarea ordinii publice, printr-o obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței.

S-a constatat că Bosov Toader a sustras telefonul și banii de la partea vătămată după ce acesta a fost lovit de către Țepordei Alexandr, adică după aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, fapt ce denotă prezența intenției de sustragere înainte de comiterea atacului tâlhăresc, de unde rezultă că atacul a fost comis în vederea realizării pînă la capăt a intenției lor de sustragere.

Colegiul penal a considerat greșită concluzia apărării, precum că intenția inculpaților nu a fost de a aplica violență periculoasă pentru viața și sănătatea părții vătămate, or, latura obiectivă a infracțiunii de huliganism constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică (săvîrșită în public), acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dar comiterea infracțiunii într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni, obligatoriu este modul public, adică actele huliganice urmează a fi săvîrșite în prezența unor persoane, ori rezultatul actelor huliganice devin inevitabil cunoscute altor persoane.

Obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter simplu atunci cînd această infracțiune se exprimă în acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. În cazul dat, obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism. Astfel, dacă bunurile au fost luate ilegal și gratuit din motive huliganice, pentru a provoca victima și nu pentru a le trece în stăpînirea definitivă a făptuitorului, atunci calificarea se va face numai conform art.287 Cod penal, în acest caz, luarea ilegală și gratuită a bunurilor străine apare ca modalitate faptică a încălcării grosolane a ordinii publice ori ca manifestare a cinismului sau a obrăzniciei deosebite. În același timp, întru-cît lipsește unul

din semnele constitutive ale sustragerii - scopul de cupiditate - nu pot fi aplicate și normele care prevăd răspunderea pentru sustragere.

Pe de altă parte, dacă în timpul comiterii actului de huliganism sunt sustrate bunuri (anume sustrate, dar nu luate din motive huliganice), atunci calificarea trebuie făcută conform regulii stabilite la art.114 Cod penal, în baza art.287 și a unuia dintre art.186, 187, 188 Cod penal, deoarece scopul de cupiditate excede componența infracțiunii de huliganism, lucru care denotă prezența unui concurs de infracțiuni: infracțiunea de huliganism și infracțiunea de sustragere.

În opinia instanței de apel, este nefondat și argumentul avocatului precum că nu s-a dovedit în cazul dat scopul sustragerii, or, aplicarea loviturilor peste corpul părții vătămate, a avut loc anume cu scopul dobândirii ilegale a bunurilor acestuia, dat fiind faptul că inculpații pe timp de noapte, se aflau în mun. Chișinău, dar locuiau de fapt în s. Sireț, r-nul Strășeni, recunoscând în cadrul urmăririi penale că nu aveau bani pentru a se deplasa la domiciliu, și după ce au atacat partea vătămată și au acaparat banii acestuia, ulterior, au mai consumat băuturi alcoolice și au plecat acasă cu taxiul.

Cît privește numirea pedepsei inculpaților, instanța de apel, menținând sentința, a specificat că instanța de fond la stabilirea acesteia, corect s-a condus de prevederile art.7, 61 alin.(1 și 2), 75 Cod penal luînd în considerație că inculpații se învinuiesc de comiterea unei infracțiuni grave și anterior nu au fost atrași la răspundere penală, circumstanțe atenuante și agravante nefiind stabilite.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Gheorghe Tîpa în numele inculpatului Bosov Toader, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea lor cu emiterea unei noi hotărîri prin care Bosov Toader să fie condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate.

În motivarea recursului se indică:

(1) Atît instanța de apel cît și cea de fond au dat o apreciere greșită probelor acumulate în dosar, incorect calificînd acțiunile inculpatului Bosov Toader în baza art. 188 alin.(2) lit. b),e),f) Cod penal;

(2) Instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile inculpaților privind lipsa intenției acestora de a-l deposeda pe partea vătămată de bunurile materiale, ultimul benevol înmînîndu-le banii și telefonul mobil, scopul cupidității lipsind în momentul comiterii infracțiunii;

(3) Atît înțelegerea prealabilă între inculpați cît și intenția acestora de a săvîrși un atac tîlhăresc nu au fost probate în nici un mod de către acuzatorul de stat;

(4) Acțiunile lui Bosov Toader urmează a fi calificate conform art. 287 Cod penal deoarece partea vătămată a fost atacată cinic cu obrăznicie într-un loc public, însă fără scop de cupiditate, nefiind demonstrat scopul de deposedare a părții vătămate de bunuri materiale în urma aplicării violenței;

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală,

procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil deoarece atît prima instanță cît și instanța de apel, și-au motivat concluzia privind vinovăția lui Bosov Toader în baza art. 188 alin.(2) Cod penal, reieșind din probele legal administrate și examinate în ședința de judecată, care nu trezesc careva dubii, iar încadrarea juridică a faptei este una corectă și corespunde situației de fapt reținute.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul reține că avocatul recurent invocînd în recursul ordinar ca temei de casare pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală - *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, dar de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și a nevinovăției inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, acest temei pentru declararea recursului nu și-a găsit confirmare la examinarea acestuia, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

În esență, apărătorul invocă că instanța de fond și cea de apel nu au apreciat la justa valoare probele administrate în cauza deferită judecătii, ajungînd neîntemeiat la concluzia despre condamnarea lui Bosov Toader în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Verificînd materialele dosarului în raport cu criticile recurentului, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a sentinței privind condamnarea lui Bosov Toader în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

În aceeași ordine de idei se indică, că criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatîndu-se astfel că recursul declarat este inadmisibil.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință

soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului Bosov Toader este vădit nefondată, iar instanța de apel, de altfel și cea de fond, corect și-au motivat soluția de respingere a argumentelor invocate de apărător în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către prima instanță și instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și enumerate la **pct.4.1** al prezentei decizii, s-a constatat indubitabil că Bosov Toader a comis infracțiunea incriminată prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelului declarat de avocat în numele inculpatului apreciind argumentele expuse în textul cererii de apel, drept nefondate.

În aceeași ordine de idei, privitor la criticile expuse de recurent, care fac referire la aprecierea probelor, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atribuția exclusivă a instanței de fond și a instanței de apel, de aceea Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Bosov Toader.

Relevant este în acest context și faptul că, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Colegiul penal specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului Bosov Toader de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil, nu a fost comisă nici o gravă

eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărîrii atacate și adoptarea unei alte soluții, inclusiv a celei solicitate.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală ea fiind motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, a apreciat just probatoriul administrat, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, iar criticele din recursul declarat, sunt neîntemeiate.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Sintetizînd punctele de vedere enunțate mai sus se poate afirma că, referitor la calificarea faptelor inculpatului în conformitate cu art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, așa cum a fost înaintată învinuirea, Colegiul penal consideră că în cadrul examinării cauzei aceasta s-a confirmat incontestabil, iar instanțele corect au statuat asupra condamnării lui Bosov Toader, deoarece fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii incriminate și pedeapsa aplicată acestuia corespunde principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art.7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art.61,75 Cod penal și 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

În virtutea considerentelor expuse, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel în privința inculpatului Bosov Toader, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorii judiciare prevăzute de pct. 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurent, astfel, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, prin urmare, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Tîpa în numele inculpatului Bosov Toader, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016, în cauză penală în privința lui Bosov Toader, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun